

O d l i š n é s t a n o v i s k o

**v zmysle § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene
a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky
č. 118 z 20. júna 2013**

Návrhu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len najvyšší súd⁶) na dočasné pridelenie JUDr. Lenky Praženkovej, sudkyne a aktuálnej podpredsedníčky Krajského súdu v Bratislave, nemalo byť vyhovené bez trvania na objasnení dôvodov, pre ktoré boli súhlas s dočasným pridelením na výkon funkcie na najvyšší súd a následne i návrh na dočasné pridelenie obmedzené obdobím troch mesiacov.

Ak by sa totiž malo usudzovať na úprimný záujem zabezpečiť riadny výkon súdnictva na obchodnoprávnom kolégiu najvyššieho súdu (ktorý dôvod bol použitý na podporu návrhu aj v tomto prípade), dosiahnutie takéhoto cieľa rozhodne predpokladá dlhšie trvanie dočasného pridelenia a to i pri rešpektovaní potrieb súdu, z ktorého sudca majúci byť dočasne pridelený prichádza. Za takúto optimálnu dĺžku sa v doterajšej rozhodovacej praxi Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej tiež len „súdna rada“) štandardne považovalo obdobie prinajmenšom šiestich mesiacov (v uvedenej súv. por. napr. uznesenia súdnej rady č. 1208, 1201 a 1211 z 11. decembra 2006 alebo uznesenie č. 1093 z 10. decembra 2010), pričom smerodatnými tu nemôžu byť ako kratšie obdobia dočasných pridelení, spravidla len reagujúce na okolnosť skorších dočasných pridelení nevyčerpávajúcich maximálnu zákonom ustanovenú dĺžku dočasného pridelenia a dopĺňajúcich skoršie dočasné pridelenia na príslušné maximum (tu por. napr. uznesenia súdnej rady č. 1201 a 1202 z 11. decembra 2006), tak ani zjavné odchýlky od príslušného pravidla (tu napokon por. najmä uznesenia súdnej rady č. 1132 z 10. februára 2011 a č. 1139 z 8. marca 2011, druhé z nich o dočasnom pridelení sudkyne na výkon funkcie na najvyšší súd na púhy 1 mesiac a len čiastočne korigované až neskôr uznesením č. 1190 z 29. apríla 2011).

I odhliadnuc od evidentného sťažená správy jedného z najväčších krajských súdov a od skorších výhrad voči nedostatočnej transparentnosti výberu kandidátov na dočasné pridelenia sa tak v tomto konkrétnom prípade ponúka podozrenie, že záujem na zabezpečení riadneho výkonu súdnictva na jednom z kolégií najvyššieho súdu je dôvodom len predstieraným a skutočným dôvodom dočasného pridelenia je tu iba zabezpečenie formálneho naplnenia jednej z podmienok vyžadovaných pri funkčnom postupe na najvyšší súd.

Mgr. Dušan Čimo, v. r.